

KRYRSKÁ ROZHLEDNA

Čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojetic

Cena 15,- Kč

2 / 2019

20. svátek dobré nálady ... str. 3

„Nechceme tu kolonii bezdomovců“ ... str. 25

Bilance kryrských mažoretek ... str. 44

Stojíme na prahu léta

Oslavili jsme společně 1. máj. Tento rok již po dvacáté. A Kryrská rozhledna nám - samozřejmě, že nejenom díky reportáži z této události - sympaticky „zbachratěla“.

Přibrala a ztloustla.

Řeknete, že nic sympatického na tom není. Jenže tloustnout, přibírat nebo jak jsem výše napsal – „bachratět“ – z hlediska fyziognomie člověka často znamená problém, z pohledu městského periodika to může být plus: díky tomu je totiž více co číst, více nač se – mluvím o fotografiích – dívat. Nakonec když ne jednou měsíčně, pak jednou za čtvrt roku, si to určitě zasloužíme.

A tak pojďme spolu do této drobet „bachratější“ Kryrské rozhledny. Nebude taková pravděpodobně vždycky. Nicméně vždy, a to v redakční radě chceme, si v ní najdete to, co vás zajímá.

Stojíme na prahu léta. Době prázdnin a dovolených. Do těchto krásných dnů všem čtenářům ze srdce přeju hodně sluníčka, ušlechtilých 25°C přes den (a v noci vlhký deštík, aby nám prospívaly zahrádky). Nádherné, událostmi nadité prázdniny a krásnou dovolenou, ať už jí strávíme kdekoli. A v září, u dalšího čísla Kryrské rozhledny, se těším spolu se svými kolegy z redakce na shledanou.

Pavel Ďuran, šéfredaktor

Městský úřad Kryry

Kolumbárium na kryrském hřbitově

Město Kryry plní svůj „Program rozvoje na roky 2018 -2022“.

Kolumbárium je stavba povětšinou na hřbitově určená pro ukládání pohřebních urn.

V antickém Římě se jednalo o pohřební komoru, která měla ve stěnách výklenky, kam se ukládaly pohřební schránky s popelem zemřelých. V současné době jsou kolumbária často součástí krematorií nebo hřbitovů, ať už jako samostatně stojící objekty nebo jako součást vnějších nebo vnitřních zdí. Kolumbárium můžeme také najít jako součást kostelů Církve československé husitské, výjimečně i v kostelech jiných denominací.

V souladu s dokumentem „Program rozvoje na roky 2018 – 2022“ vybudovalo město na hřbitově v Kryrech v bezprostřední blízkosti rozlučkové síně nové kolumbárium. Tedy místo určené k ukládání ostatků těch, s nimiž jsme se museli rozloučit. Občané našeho města mají tak možnost pronajmout si jednotlivé boxy k uložení urny s popelem svých nejbližších.

Zbývá dodat, že podobná kolumbária budou vybudována v příštích letech také na hřbitovech našich satelitních obcí: Běsna, Stebna a Strojetic.

Miroslav Brda, starosta

20. svátek dobré nálady

Tradičně na přelomu dubna a května se v Kryrech odehrál Svátek dobré nálady. Tentokráte šlo o akci toho druhu jubilejní, dvacátou. Po mnoha letech proběhla opět čistě v režii města (tedy žádná agentura, která se na podobné oslavy specializuje), konkrétně se o ní postarala naše kulturně školská komise, jež v doslova šibeničním termínu několika málo týdnů dokázala připravit dvoudenní program.

Jak dalece kvalitní byl, to nechám na posouzení těch, kdo se 20. ročníku Svátku dobré nálady v Kryrech účastnili – pokud ale mohu říci, z ohlasů, které mi do redakční pošty přišly, vládla obecně spokojenost.

Po deštivém posledním víkendu měsíce dubna se počasí umoudřilo a třicátý aprílový den byl sice poměrně chladný, nicméně nepršelo - a v podvečer občas i vysvitlo sluníčko. To středa 1. května byl pro akci pořádanou pod širým nebem meteorologický malér; nepamatuju za těch devět ročníků, kterých jsem se těchto slavností ve městě pod Schillerovou rozhlednou účastnil, že by svatý Petr až tak na Kryry zanevřel. Propršelo celé dopoledne. I tak ale oslavy 1. máje přilákaly do našeho města několik tisícovek lidí.

Ještě než se společně vypravíme do sice uplakaných, přesto slavnostně naladěných ulic Kryr, je na místě připomenout ty, bez nichž by se naše městská slavnost nemohla uskutečnit – tedy sponzory:

Největšími z nich byly Ústecký kraj, firma Šilhánek a syn Kryry, Marius Pedersen Žatec, QWERT RUBER Kryry, odtahová služba Kulíšek Kryry, kominictví Vedra Kryry, Vodo-topení Josef Chejnovský Kryry, Kempchen Očihov, Květinka Anna Semerádová Kryry, RAN Kryry, Pivovar Rakovník a mnoho dalších.

Všem patří veliký dík.

Čarodějnice

(30. 4. 2019)

Začalo to Čarodějnicemi... tedy pálením čarodějnic. Neboli filipojakubskou (či v Německu a Skandinávii valpružinou) nocí, kdy v předvečer prvního máje, jak na počátku minulého století napsal skotský antropolog, etnolog a etnograf James George Frazer (1. 1. 1854 - 7. 5. 1941), „... zapalují v Čechách mladí lidé ohně na kopcích a na vrších, na rozcestích a na pastvinách a tančí kolem nich. Přeskakují žhnoucí oharky nebo dokonce skáčou přes plameny. Na některých místech bývá zvykem na hranici upalovat i loutku představující čarodějnici.“

Oslavám 1. máje v našem městě předcházely právě Čarodějnice. „Ten dvacátý ročník Svátku dobré nálady proto nesedí,“ řekla mi k tomu Irma Chramostová, která u zrodu obnovení tradice filipojakubské noci v Kryrech stála, „Čarodějnice jako takové jsme slavily dřív, až později se k nim připojil i nějaký kulturní program, aby z toho nakonec vzniklo to, co dneska známe.“

Podoba pálení čarodějnic si dnes zachovává řadu rysů pocházejících z minulosti, zároveň však došlo k řadě změn. Odlišná je především funkce - původní sociální, ochranný a náboženský význam byl nahrazen funkcí zábavnou a společenskou. Pálení čarodějnic tak v Kryrech probíhá jako organizovaná akce, která má charakter jakéhosi „čarodějnického karnevalu“. Ústřední role ohně je u nás upozaďována (nakonec oheň jako takový ztratil svou magickou funkci zajišťující ochranu a prosperitu; spíš na něj dnes hledíme už jenom jako na „dobrého sluhu a zlého pána“) a hlavní dění probíhá stranou od něj.

V Kryrech tedy tradičně žádná velká vatra nezaplála. Čarodějnice (a byl jich pořádný kolektiv...) se sešly v půl šesté u Sokolovny, aby se společně vyfotografovaly a vyrazily na cestu městem. Zhruba o půl sedmé pak dorazily na náměstí před městský úřad, kde na pódiu zde zbudovaném už vyhrávala kapela FULL TIME, aby ku společnému tanci vyzvaly významné hosty města a

místní konšely v čele s panem starostou.

To byl ale docela problém – běžně si starosta Miroslav Brda a ostatní zaskotačili v rytmu valčíku nebo polky. Už dopředu bylo jasné, že podobnou „vypalovačku“ FULL TIME nenabídne.

„Ať zahrají něco pomalejšího,“ zazněl na poslední chvíli zoufalý návrh organizačního týmu akce. A běželo se za kapelou, aby se dohodla odpovídající strategie. Nakonec všechno dobře dopadlo – FULL TIME „vystříhl“ písničku Ivana Hlase „Malagelo“, na kterou je schopen zatancovat kdokoli cokoli. A vše bylo zachráněno.

Mimochodem: víte, co to je ono Malagelo? Já to netušil, a tak jsem se ptal: jde o kořeněné dezertní víno (žádný archív, ale zcela regulérní „čučo“, které bylo v sedmdesátých letech minulého století k dostání v každých potravinách, drogerii či lékárně za cenu okolo 10 korun československých za litr. Šlo o hutné, husté červené víno s chutí bezinek. Těžké, nicméně výtečné na svařák. Bylo prý „kapku bolavý“...

Na náměstí před městským úřadem se tak představili v tanečním rejí nejenom (alespoň někteří) zastupitelé města, ale i hosté, kteří k nám přijeli. Mezi nimi například čestný občan Kryr Dušan Krivský.

Všechny čarodějnice pak byly v souladu s kryrskou tradicí pohoštěny: dospělé malým, výživným a sympatickým kalíškem ušlechtilého moku, ty malé (a mladé...) pak dostaly volné vstupenky na některou z pouťových atrakcí; a třebaže jsem v úvodu tohoto příspěvku napsal, že ústřední role ohně je jako taková dnes upozadována, pak je třeba připomenout, že nakonec na náměstí regulérní táborák nechyběl: postaral se o něj jako každoročně místní sbor dobrovolných hasičů a nejen, že na něm byla urožněna „Morana“, ale děti si tu opekly i buřty.

Pokud se týče kulturního programu, pak krom zmíněné (řekl bych domácí...) kapely FULL TIME večer vystoupilo ještě uskupení LUCIE REVIVAL a závěr posledního dubnového večera patřil skupině KABÁT REVIVAL. Nechyběl ani tradiční ohňostroj, který v půl desáté rozkvetl nad Schillerovou rozhlednou.

První máj

(1. 5. 2019)

Už jsem to napsal v úvodu – letošní první máj byl meteorologický průšvih. Na rozdíl od předešlého dne, kdy v Kryrech řádily čarodějnice, se obloha zatáhla a pršelo. Statečně, protože celé dopoledne. Ať se jakkoli starostovi města v minulosti podsouvalo, jak že si umí objednat počasí, tentokrát to nevyšlo: oblohu bez mráčku si neporučil a kdo dopoledne přišel, pak se schovával buď pod jedním ze stanů, či pod vlastním deštníkem. Nebo prostě zmokl.

Program – stylově - odstartoval moderátor prvomájových slavností pan Jiří Bláha, a to písničkou Václava Neckáře „Jak se tak dívám“. A pak na jeviště pustil Přemysla Kubištu, tedy nejlepšího českého Švejka všech dob. Přemek – není našemu městu zdaleka neznám – alias Josef Šejk a jeho C.K. Šraml pak v deštivém dopoledni přenesl Kryry přes vystoupení vlastního souboru, soutěžně veleúspěšných kryrských mažoretek až po představení se relativně nového sportovního klubu karatistů pod vedením pana Luboše Prágera, aby v pravé poledne stanul v čele prvomájového průvodu.

Mimochodem – ani ten nebyl našemu městu vlastní hned od začátku historie Svátku dobré nálady. Tu ještě v průběhu dopoledne krátce přiblížil moderátor slavností. Připomněl, že u vzniku této akce stála již jednou zmiňovaná Irma Chramostová a pánové Kraus a Šír.

A pak se to všechno přesunulo k pódiu před úřadem. Od třinácti hodin tu vyhrávala kapela ŠUMAŘI, již zdatně sekundovali kolotočáři z parkoviště mezi Jednotou a Pekárnou – těch bylo letos více, než bývá zvykem. K tomu ještě nepřeborná řada stánkařů se vším myslitelným i nemyslitelným sortimentem, takže centrum města připomínalo levný a kvalitně zásobený supermarket těsně před Vánocemi.

Kolik tedy v Kryrech o prvního máje bylo lidí? Rekord naše město určitě neutrhlo, na to opravdu nebylo počasí, skromným odhadem se ale na náměstí, do kostela nebo na Schillerovu rozhlednu přišlo podívat víc než tři tisícovky návštěvníků.

Ty pobavil také moderátor Jiří Bláha, který v průběhu odpoledne zdařile imitoval hvězdy našeho showbyznysu: Hanku Zagorovou, Dalibora Jandu, Lud'ka Sobotu nebo Karla Gotta. Vedle něj se v Kryrech představila také znovuoživená kapela HOLKI a hřebem programu pak byl Petr Kolář. A s ním zpívalo už celé náměstí.

Přestalo pršet. Prvomájový průvod se sunul ústřední kryrskou ulicí. Z balkónu městského úřadu ho kromě domácích sledovala už i primátorka Žatce a členka Senátu Parlamentu České republiky Zdeňka Hamousová nebo starosta Blatna a krajský zastupitel Václav Beneš. Za Švejkem deflovali Hlavní ulicí obklopenou stovkami přihlížejících (jenom namátkou) Dušan Krivský s vlajkou Skalice, zástupci naší základní školy, Sportclubáci, mažoretky, karatisté a další a další. Projely modely military techniky, za jekotu sirén hasiči z mnoha sborů nejen Ústeckého, ale i Středočeského kraje, sanitky, pár vozů veteránů. Ani letos nechyběly trabanty. Vojenské automobily. Se svou technikou se pochlubil strojetický Kulíšek nebo firma Pavla Šilhánka.

20. svátek dobré nálady je minulostí. „Program se vydařil, lidem se oba dva dny myslím líbily,” zhodnotila slavnosti předsedkyně kulturně školské komise Věra Melicharová, „Na akci se podílelo velké množství lidí, všem jim patří velký dík. Alespoň já, když jsem se ve volné chvíli měla možnost projít po náměstí, abych viděla, co, kde a jak funguje nebo nefunguje, nezaregistrovala jsem jediný špatný ohlas, lidé se dobře bavili a byli spokojeni. Povedlo se to, byl to skutečně Svátek dobré nálady. I proto, že (jak známo) hudba lidi spojuje – a my jsme k sobě měli tak nějak blíž.”

Co dodat? Na shledanou příští rok? Jenomže to ještě nikdo neví... v roce 2020 totiž Kryry slaví 700. výročí první písemné zmínky o tomto městě a chystá se velká sláva. Za rok tedy možná, za dva roky ale určitě!

Pavel Ďuran

Fotografie: Věra Melicharová a autor

Josef Švejk a C. K. Šraml

Salutýrung a Kozytýrung

Cherrios

Pink Ladies

Neon Stars

Mgr. Zdeňka Hamousová a Miroslav Brda

Přemysl Kubišta a Miroslav Brda

Návštěva ze Skalice, senátorka, Švejka a starosta

Karate Outlaw Shotokan

Karate Outlaw Shotokan

Svátek dobré nálady očima dětí

Jako každý rok, tak i letos se v Kryrech na přelomu dubna a května slavil Svátek dobré nálady a městem se prošel také prvomájový průvod. Těchto akcí se účastnili i žáci ZŠ Kryry z různých ročníků, kteří poté své zážitky výtvarně ztvárnili či zpracovali do slohových cvičení v rámci výuky českého jazyka. Pro představu uvádíme několik ukázek z těchto prací:

Ve středu ráno jsem měla vystoupení s mažoretkami. Vystupovali jsme dopoledne a po vystoupení jsem se šla domů převléct, protože jsem procházela i v prvomájovém průvodu. Šla jsem ke kulturnímu domu v Kryrech a odtud jsme vyšli. Po průvodu jsem šla zpátky na náměstí, kde jsem si užívala atrakce a stánky. S mými kamarády jsem si šla zkusit vystřelit růži.

Anežka Richterová, 6. třída

Chtěla bych Vám napsat o tom, jak jsem prožila 1. máj. Ráno jsem vstala a šla jsem se připravovat do průvodu. Převlékli jsme se do bláznivých kostýmů nějakým způsobem spojených se školou. Škoda, že nám přšelo, ale to nám nevadilo a pořádně jsme si to s kamarády užili. Po průvodu jsem šla s rodinou na náměstí, kde jsme se dívali na stánky a kapely, které zrovna vystupovaly. Nejvíce jsem si užila Petra Koláře, kterého jsem i natočila pro zbytek rodiny, který zůstal doma. Den před tím jsme měli v Kryrech pálení čarodějnic. Spolu se sestrou jsem se ho účastnila v převlecích, za které jsme pak dostaly i odměny. Oba dva dny jsem si moc užila a doufám, že se to samé bude konat i příští rok.

Nela Dolejšová, 7. třída

Při májových oslavách jsem se těšil hlavně na průvod. Ve 12 hodin průvod začal a já jsem v něm mohl vidět různá auta a veterány a také několik mých kamarádů převlečených do kostýmů. Moc se mi průvod líbil.

Daniel Vlk, 8. třída

Májové oslavy jsem strávil ve společnosti hasičů. Sám chodím do hasičského kroužku a naše vozy se účastní i průvodu. Nejprve jsme šli do hasičárny, kde jsme připravovali a myli auta na průvod. Když jsme auta domyli, sedli jsme si na kapotu hasičského auta a vyrazili jsme do průvodu. Byl jsem překvapen, že i když přšelo, bylo ve městě spousta lidí. Dokonce jsem viděl i několik mých spolužáků. Pomalu jsme projeli městem a u benzinky jsme se otočili a jeli zpět. Po průvodu jsem se vrátil zpět domů, naobědval jsem se a šel jsem s kamarády na náměstí.

Vojtěch Škoda, 8. třída

Anna Jelínková,
3. třída

Staročeské máje

Sobota 11. května 2019 patřila v našem městě mládí. Kryrští májovníci vyrazili dopoledne na svou pouť městem. Nutno podotknout, že v mizerném počasí: byla zima a občas i sprchlo. Přesto kráčeli naši mladí jen v lehkých krojích, za spřežením s koňmi a kapelou. A bylo jich bezmála šedesát.

Zima znamenala v podvědomí lidí vždy strádání a smrt, proto na jejím konci (především) venkované pořádali různé slavnosti. Tím chtěli přivítat čas zeleně, rozkvětu a života. Zrodila se tak slavnost Májů, což je oslava mládí. Staročeské máje jsou tak svátek, kdy má mládež možnost zorganizovat si společný den. A nakonec pak i večer odměněný třeba i troškou „zakázaného ovoce“ v podobě taneční zábavy a alkoholového opojení, které k těmto oslavám odnepaměti patří.

de o den, kdy chlapci vyvádějí dívky z domu, a zatančení u májky má symbolizovat, že je děvče „na vdávání“. Tradice praví, že každá svobodná dívka by měla mít u rodného domu postavenou májku, mladou břízku ozdobenou pentlemi. Tak vlastně mládenci projevují dívkám svou náklonnost. A těch májek bylo i v roce 2019 v Kryrech požehnaně...

První cesta kryrských májovníků vedla i letos od Sokolovny k městskému úřadu. Tady už na ně čekal starosta. Rychtář volá: „Já, rychtář Staročeských májů v Kryrech, s právem mně pověřeným, tímto žádám starostu města Kryry o povolení pořádat tradiční Staročeské máje.“

A ptá se: „Či jsou Máje?“

„NAŠE!“ zazní z více než padesáti hrdel, které se na náměstí shromáždily.

„Já, starosta města Kryry,“ dí pak nejvyšší z našich konšelů, „povoluji Vám pořádání Staročeských májů a konání májové veselice. Tato akce má v našem městě svoji dlouholetou tradici. Doufám, že tuto tradici neporušíte a Máje proběhnou v klidu a pořádku. Ze srdce vám přeji, aby vás všude uvítali v pohodě a přátelství. Tímto považujte

Staročeské máje v Kryrech za zahájené."

A rychtář:

„Pan starosta je hodný pán, konání Májů povolil nám, za to mu zdraví přejeme a slibujeme, že jeho důvěru nezklameme. Čí jsou Máje?"

Samozřejmě: „NAŠE!"

A starostovi Kryr patří v kruhu našich májovníků první tanec. Něco „tajemného“ pak předává zástupcům kryrské mládeže v tašce s erbem města a sahá i do vlastní šrajtofle, aby ušlechtilým obolusem přispěl.

Májovníci se pak vydávají na cestu městem. Od domu k domu, od chalupy k chalupě.

„Čí jsou Kryry?" „Čí jsou Máje?" „Čí je rozhledna?"

Přece „NAŠE!"

Pavel Ďuran

Slovo starosty

Vážení občané,

dovolte, abych poděkoval Vám všem, kteří jste svou účastí přispěli ke zdárnému průběhu oslav dvacátého ročníku „Svátku dobré nálady“, jenž se v našem městečku konal 30. 4. a 1. 5. 2019.

Velice si cením toho, že 20. ročník navštívili i vzácní hosté: senátorka a primátorka města Žatce paní Mgr. Zdeňka Hamouzová, krajský zastupitel pan Václav Beneš, jako již tradičně čestný občan Kryr JUDr. Dušan Krivský a starostové okolních obcí. Všichni velice kladně hodnotili přípravu a průběh oslavy našich městských slavností, připravený program a veškeré dění, jež se na 1. máje v Kryrech odehrávalo. Cením si rovněž toho, že oslavy proběhly bez incidentů, rušení veřejného pořádku a škod na majetku města.

Počasí nám tentokrát moc nepřálo, ale věřím, že jste se všichni příjemně bavili.

Děkuji všem místním složkám, zejména našim hasičům, ZŠ Kryry, podnikatelům i občanům okolních obcí, kteří podpořili náš recesní průvod a přispěli sponzorským darem městu Kryry, v jehož režii se dvacátý ročník svátku dobré nálady realizoval.

Děkujeme Kulturně školské komisi města Kryry, která připravila kulturní program tak, aby pobavil všechny věkové kategorie občanů. Poděkování si zaslouží i moderátor programu pan Jiří Bláha, který nás oběma dny Svátku dobré nálady provázel.

Miroslav Brda, starosta

Městský úřad Kryry

Kryry mají nového zastupitele

Na jednání 4. zasedání Zastupitelstva města Kryry konaného ve středu 24. 4. 2019, jehož se účastnilo 12 zastupitelů a necelé dvě desítky hostů, složil do rukou starosty slib nový zastupitel – pan Petr Starý.

Dne 11. 4. 2019 rezignoval z rodinných důvodů na post zastupitele města Ing. Petr Růt.

Na jeho místo nastoupil 1. náhradník za uskupení MOJE KRYRY pan Petr Starý, který ve volbách do obecních zastupitelstev konaných minulý rok v říjnu získal 8,66 % (209 preferenčních hlasů).

Pan Petr Starý byl zastupitelem našeho města minulé volební období, v kryrském zastupitelstvu tak není žádným nováčkem. Je mu 41 let a je členem TOP 09.

Pavel Ďuran

Nové webové stránky Města Kryry

V pondělí 20. 5. 2019 proběhla na Městském úřadě v Kryrech pracovní schůzka se zástupcem společnosti Galileo Corporation s.r.o., na které se dohodli podrobnosti související s připravovanou změnou webových stránek Města Kryry. Schůzky se účastnil starosta města p. Brda, předseda komise informačně právní PhDr. Kadleček, předsedkyně kulturně školské komise Bc. Melicharová a za pracovníky městského úřadu pí. Zedníková.

Výstupem schůzky budou nové a moderní webové stránky, které přinesou nejen změnu grafiky, ale také naprosto nové funkcionality. Občané se mohou těšit na jednodušší a intuitivní prostředí webu, responzivní design (stránky budou upraveny pro všechny typy elektronických zařízení), rozklikávací rozpočet města, zabezpečení webu pomocí SSL certifikátu. Nezapomínáme samozřejmě ani na naše starší občany a seniory, kterým bude web města zpřístupněn v tzv. seniorské či zjednodušené verzi. Zastupitelé města jistě ocení nový proklik „samospráva města“, kde budou mít veškeré materiály k prostudování na jednání zastupitelstva města.

„A kdy že se můžeme těšit na nový web? Samotná změna grafiky je plánovaná v časovém horizontu 2-3 měsíců, ale dílčí úpravy budou již během několika týdnů (seniorská verze stránek, SSL certifikát, přístup pro zastupitele). Komise informačně právní ve spolupráci s kulturně školskou plánuje na měsíc říjen také seminář, kde bychom rádi vysvětlili a naučili nejen našeseniory, jak pracovat s webem města.“

PhDr. Ing. Mgr. Václav Kadleček

Kotlíková dotace – III. výzva

Zastupitelstvo města Kryry rozhodlo podpořit občany města Kryry ve III. výzvě Kotlíkových dotací – formou návratné půjčky prostřednictvím Státního fondu životního prostředí.

Zájemci o návratnou půjčku mají možnost se přihlásit do programu podpory. Za tímto účelem byla vytvořena pracovní skupina, která seznámí občany s možností získání návratné půjčky, s jejími podmínkami, případně s vyplněním žádosti pro SFŽP.

Své žádosti zasílejte na mail: podatelna@kryry.cz

Miroslav Brda, starosta

Volby do Evropského parlamentu

V pátek a v sobotu 24. A 25. 5. 2019 proběhly volby do Evropského parlamentu. V Kryrech se tradičně volilo v pěti volebních okrscích.

Zcela netradiční pak byla volební účast: zatímco při jiných volbách je naše město většinou nad celostátním průměrem, tady jsme pohořeli: k volbám v Kryrech přišlo 23,46 % oprávněných voličů, zatímco v ČR to bylo 28,72 %.

Jak jsme volili?

Jako v celé ČR i ve městě pod Schillerovou rozhlednou vyhrálo hnutí ANO. Získalo tu 30,61 % hlasů (v ČR 21,18 %). Na druhém místě byla KSČM s 14,73 % hlasů (v ČR 6,94 %), třetí příčku urvali Piráti s 12,47 % hlasů (v ČR 13,95 %). Bramborová medaile zbyla pro SPD s 11,56 % hlasů (v ČR 9,14 %), na dalším místě skončila koalice STAN a TOP 09 s 6,12 % (v ČR 11,65 %). Víc se přes pětiprocentní hranici v Kryrech nikdo nedostal. Celorepublikově pak ještě KDU-ČSL, již u nás důvěřuje pouze 1,81 % voličů.

Pavel Ďuran

Poprvé - a rozhodně naposledy...

Vážení čtenáři,

jak jste se na těchto stránkách již dověděli, byla formulována (a jako úzus i přijata) pravidla pro vydávání Kryrské rozhledny. Platí pro mne jako pro šéfredaktora, platí pro redakční radu, platí pro dopisovatele. Platí prostě pro všechny.

Městský čtvrtletník poprvé – a také naposledy – zveřejňuje dva příspěvky, které do redakce Kryrské rozhledny přišly. Protože s těmito pravidly nemají společného zhora nic. Starosta města mne jako šéfredaktora o zveřejnění těchto dvou příspěvků – to na základě dopisu pana Petra Starého – přesto požádal s tím, že „to není nic proti ničemu.“

Já doplňuji, že oba příspěvky nejsou ničím jiným než útokem na vedení města a nejenom ohýbají skutečný stav věci, ale jsou hlavně o ničem. Nic konkrétního se z nich nedovíte, přičemž druhý opisuje z prvního (texty jsou téměř totožné...). První z příspěvků je anonymní (Moje Kryry + Sdružení nezávislých kandidátů Stebno, Běsno, Strojeticice nejsou podpis...) a „hojná účast“ ve Strojeticích reprezentovala podle mých informací osm, dle jiného zdroje dokonce čtrnáct lidí. A „desítky běsenských“? Podle jednoho z obyvatelů Běsna a fotografií zveřejněných na facebookovém profilu MOJE KRYRY nebyly ani celé dvě.

Starosta města Miroslav Brda nemá, zdůrazňuji to, na obsah Kryrské rozhledny absolutně žádný vliv. Ačkoli má na to právo, neúčastní se jednání redakční rady, číslo připravené pro tisk dopředu nevidí a je pro něj stejným překvapením, jako pro všechny ostatní. To, co v Kryrské rozhledně zveřejněno bude nebo nebude, to je plně v dikci redakční rady. A NIKDO JINÝ – nemá možnost to jakkoli ovlivnit.

Výsostným právem jakékoli redakce na této planetě je odmítnout příspěvek, který se jí nehodí, s nímž nesouhlasí nebo který nesplňuje kritéria, která byla stanovena. Právem šéfredaktora je pak čas od času - jako v tomto případě - toto všechno porušit, což tímto činím. Berte to jako „úlitbu bohům“, jako prosbu, kterou ke mně směřoval Miroslav Brda, a já – velmi nerad - jsem mu ji vyplnil. Poprvé a naposledy.

Pavel Ďuran, šéfredaktor

Strojeticice

Setkání s občany ve Strojeticích

V odpoledních hodinách v sobotu 26. 1. 2019 pořádala koalice Hnutí Moje Kryry a Sdružení nezávislých kandidátů Stebno, Běsno, Strojeticice informační schůzku s občany ve Strojeticích.

Hojná účast a dlouhotrvající diskuze až do večerních hodin nasvědčuje zájmu občanů o dění na městském úřadu. Z obsáhlé diskuze vzešla spousta podnětů, do čeho by si lidé v obci přáli investovat, co by chtěli změnit a s čím by jim obec mohla pomoci. Z informační schůzky jsme si odnesli mnoho návrhů ke zlepšení života ve Strojeticích. Otázkou však je, zda budou návrhy vládnoucí čtyřkoalic vyslyšeny. Tímto se opět vracíme ke strategii rozvoje, která by měla zejména akceptovat to, co si obecně obyvatelé přejí a nikoliv co si vymyslí jednotlivci v různých uskupeních. Strategie, kterou chtěla naše koalice nechat zpracovat (návrh byl vládnoucí čtyřkoalicí zamítnut), by zcela jistě obsahovala podněty vycházející od obyvatel dané

lokality a zaměřovala se na bezpečný, radostný a pohodlný život všech občanů.

Obdobné informační schůzky plánuje naše opoziční koalice pořádat v pravidelných intervalech ve všech sídelních částech města Kryry a také v Kryrech. Příště se na Vás těšíme v obci Běsno. Po stanovení termínu budeme občany včas informovat.

Moje Kryry + Sdružení nezávislých kandidátů Stebno, Běsno, Strojetic

Běsno

Setkání s občany v Běsně

V pátek 12. 4. 2019 ve večerních hodinách pořádala koalice uskupení Moje Kryry a Sdružení nezávislých kandidátů Stebno, Běsno, Strojetic informační schůzku s občany v Běsně.

Sešlo se několik desítek občanů Běsna a vedli až do nočních hodin diskuzi s našimi zastupiteli. To nasvědčuje zájmu občanů o dění na městském úřadu. Z obsáhlé diskuze vzešlo spoustu podnětů týkajících se různorodých témat. Například do čeho by si lidé v obci přáli investovat, co by chtěli změnit a s čím by jim mohlo město pomoci. Z informační schůzky jsme si odnesli spoustu motivů ke zlepšení života v Běsně. Otázkou však je, zda budou návrhy vládnoucí čtyřkoalicí vyslyšeny. Všechny podněty, o kterých jsme s občany diskutovali, budeme přednášet na nadcházejícím zastupitelstvu.

Obdobné informační schůzky plánuje naše opoziční koalice pořádat v pravidelných intervalech ve všech sídelních částech města Kryry a také v Kryrech. Příště se na Vás těšíme ve Stebně. Po stanovení termínu budeme občany včas informovat.

Ing. Jana Trinerová, Petr Starý

„Nechceme tu kolonii bezdomovců!“

Stebno se bouří proti ubytovně - z rekreačního letoviska ve Stebně má totiž vzniknout ubytovna pro „nepřízřusobivé“. Takový záměr vnímají tamní obyvatelé jako zlý sen. Jihočeský živnostník Rudolf Voldřich, o kterém nic neví ani radnice, koupil opuštěnou ruinu v dražbě. „Nechceme tu kolonii bezdomovců,“ řekl na setkání s obyvateli Stebna rezolutně starosta Kryr Miroslav Brda. Mnozí se totiž do klidné chmelařské osady stěhovali právě proto, aby unikli nepřízřusobivým ve městech, jako je třeba Most: „A teď bychom tu měli zařízení pro potřebné z Chanova!“

Rekreační areál Třemešek je řadu let opuštěný. Místní s tím ale neměli dosud problém. Stejně jako jim nevadilo v devadesátých letech využití tábora pro uprchlíky z Jugoslávie, kteří s obyvateli vycházeli velmi dobře, jak vzpomínají starousedlíci.

Ruina od banky a ticho po pěšině

Nyní ale zdejší rodiny zaskočila zpráva o změně vlastníka. „Objekt před časem koupil v dražbě podnikatel Rudolf Voldřich, a to od Komerční banky. „Nevíme, jaké má záměry. Do telefonu mi povídal, že tam chce udělat ubytovnu. Já jsem mu řekl: ‘Máte šanci přijet a říci to zde v obci.’ Nic o něm nevíme, byl pozván a měl v dohodnutý termín dorazit,“ sdělil Tomáš Ratiborský, předseda Okrašlovacího spolku Stebno 2020 a člen Sdružení nezávislých kandidátů Stebno, Běsno, Strojetic, který v obci trvale bydlí. Důležité je podle něj především to, jak se k věci postaví vedení města a majitel pozemku, na němž stavba stojí.

Starosta Kryr Miroslav Brda je na stejné vlně. „S námi nikdo nejednal. Vše víme jen z veřejně dostupných zdrojů jako je katastr nemovitostí, nebo z informací, které sehnali místní. Ale pan Voldřich se nám představit nebyl, neznáme ho a o svém záměru nám nic neřekl,“ uvedl s tím, že v územním plánu města je areál veden jako rekreační středisko, tedy pouze k rekreačním a ne jiným účelům.

Odmítáme kolonii bezdomovců

Pokud by zde chtěl někdo zřídit či provozovat cokoli jiného, tak musí požádat o změnu územního plánu a k té už se bezpodmínečně vyjadřuje zastupitelstvo města. „Samozřejmě, že si nepřejeme, aby tady vznikla nějaká kolonie bezdomovců, kteří by se sem měli sestěhovávat z měst. Stojíme na straně občanů,“ ubezpečil starosta Brda, že zastupitelstvo určitě nedá souhlas ke změně územního plánu.

„Dotčená lokalita je určena pro hromadnou rekreaci. Přímo je v územním plánu vyjmenováno přípustné využití – stavby a zařízení pro hromadnou rekreaci, stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport, koupaliště a bazény, pozemky související a dopravní architektury a pozemky pro běžná prostranství. Nic dalšího,“ potvrdil i místostarosta Miroslav Sahulka, že přes to vlak nejede. Místostarosta je mimochodem profesí soudní znalec se zaměřením na nemovitosti a problematikou se úzce zabývá. Prohlásil na setkání s občany, že zastupitelstvo ve stávajícím složení zásadně nebude souhlasit se změnou územního plánu pro Stebno.

V současné době je v areálu Třemešek prováděn jakýsi úklid, na ten žádné povolení potřeba není. Pokud by se ale začaly vykonávat jakékoliv stavební úpravy, mají na to obyvatelé radnici okamžitě upozornit. „Budeme to zde rovněž sledovat, budeme se sem jezdit dívat, kontrolovat a vše hlásit stavebnímu úřadu,“ prohlašuje starosta s tím, že aktivity člověka, který rozčeřil vody klidné víscky, budou pod ostrým drobnohledem.

A co kličky? Další eso v rukávu

Co se týče otázky, zda existují nějaké kličky, kterými se takový stav dá obejít, tak podle Sahulky je prostě závazný aktuální stav, který odsouhlasilo zastupitelstvo. Město má k tomu v rukávu další eso, které by mělo nežádoucí záměry s ubytovnou pro nepřizpůsobivé blokovat: brzdou pro potenciální ubytovnu je totiž skutečnost, že areál nemá vůbec přidělené číslo popisné. To potvrzuje i záznam z katastru nemovitostí, v němž je na listu vlastnictví 195 označen pouze pozemek s parcelním číslem 202, na němž stavba stojí a který patří zdejšímu občanovi – zemědělci Milanu Pěničkovi.

V objektu bez čísla popisného nikdo nemůže mít hlášeno trvalé bydliště. Na místo trvalého bydliště jsou přitom navázány některé dávky sociálního systému, na nichž jsou sociálně slabší obyvatelé často odkázáni, například příspěvek na bydlení.

Návrh na přidělení čísla popisného dávají stavební úřady. Vedoucí stavebního úřadu v Kryrech Milan Cimr však ujistil, že zásadně nebude dávat návrh na evidenční ani popisná čísla pro zmíněný rekreační objekt, dokud se nezmění územní plán. „Takže jsme v začarovaném kruhu, který je pro nás ku prospěchu,“ uzavírá Sahulka.

Je to blázen nebo jen mrtvý brouk?

K ničemu z toho se ale Rudolf Voldřich nevyjádřil. Podnikatel z obce Stachy (zhruba deset kilometrů od Vimperka, tedy v okrese Prachatice v Jihočeském kraji) na setkání s místními, starostou, zástupci médií, osadním výborem a Okrašlovacím spolkem Stebno nedorazil, přestože v den konání přišlo na plánované setkání minimálně kolem sedmdesáti lidí.

Přítomen však byl majitel pozemku pod stavbou, jímž je již zmíněný zemědělec Milan Pěnička, který vlastní i další parcely v areálu, kde část z nich je také v majetku státu. Zanedbatelnou část v okolí objektu drží ještě obec a další soukromý vlastník.

Milan Pěnička bude zásadním hráčem na šachovnici této kauzy. „Pokud pan Pěnička řekne, že nesouhlasí s tím, aby se cokoli dělo na jeho pozemku, aby se tam koplo do země, tak přes to vlak nejede. Pokud by došlo na nějaký soudní spor, budeme na jeho straně,“ přislíbil starosta Brda.

„Nedoufali jsme, že si ten dům v dražbě někdo koupí, protože koupit si barák na cizím pozemku je bláznovství. Současný majitel nás absolutně nijak nekontaktoval. Takže pokud se na těch pozemcích pohybuje, tak je to protiprávní. Zatím na něj nemáme ani pořádnou adresu – chceme mu v nejbližší době poslat nějaký návrh jednání či smlouvy, například o nějakém pronájmu pozemku nebo alespoň se informovat, jaké s tím má záměry či vizi, co hodlá na mých pozemcích provozovat,“ vyjádřil se Milan Pěnička.

Osada čuje čertovinu. Nepříjemná odhalení

Někteří lidé jsou i dál znepokojeni, protože v areálu se podle nich „něco děje“. „Pokud nezasahují do nosných konstrukcí, nic nezmůžeme. Vyklízení jim zakázat nemůžete,“ vysvětlil Sahulka. „Ani sekání elektřiny?“ zeptala se obyvatelka a zástupkyně osadního výboru Květa Ratiborská. „Jestli uvidíte, že se v objektu něco bourá, tak na nic nečekejte a hlaste to okamžitě stavebnímu úřadu, ať koná,“ odpověděl Sahulka. Podle dalších obyvatel se skutečně uvnitř seká elektřina, údajně se připravují elektroměry do jednotlivých bytových jednotek, respektive pokojů. Podle dalšího občana se v areálu bezesporu pracuje se sbíječkami. Moc klidu nepřidává ani vědomí, že podnikatel Rudolf Voldřich skupuje podobné trosky i na jiných místech republiky.

Mnozí Stebeňáci si o realitním podnikateli zjišťovali podrobnosti i na vlastní pěst. „Také jsem se o něj zajímala. Pan Voldřich vlastní 56 společností, některé jsou už v likvidaci. Je to v podstatě rodinný podnik, spolupracují takhle spolu se synem Kristiánem. Má to hluboké kořeny, takže doufám, že se nám podaří naši krásnou vesničku uchránit,

abychom z toho neměli zařízení pro potřebné z Chanova nebo pro migranty," uvedla aktivní obyvatelka.

Exkurz do probuzené historie. A co nějaké figle?

Starosta Brda ještě přiblížil celou historii rekreačního areálu Třemešek: „Rudolf Voldřich koupil objekt v září v dražbě. Rodilí Stebeňáci možná vědí, jak k tomu došlo. V devadesátých letech šlo o majetek státu. Když se odsud odstěhovali utečenci z Jugoslávie, bylo letovisko volné a stát jej nabídl k prodeji. Našel se podnikatel ze Žatce, který jej koupil a nechal ocenit na velmi vysokou cenu. Vzal si od Komerční banky úvěr, ten samozřejmě nesplatil, peníze utratil, takže banka mu majetek sebrala a osm či devět let se pokoušela o prodej – za původní cenu to samozřejmě bylo neprodejné, až po několika kolech dražby došlo k prodeji panu Voldřichovi doslova za hubičku. Samozřejmě toho využil někdo, kdo sleduje, co se kde prodává..." Zchátralý vícepatrový komplex koupil podnikatel za půl milionu korun. Pěnička vylíčil doplňující kontext událostí, díky nimž se dospělo až do situace, která obyvatele nyní děsí. „Já jsem pozemky pod stavbou koupil kdysi od Jaroslava Lakomého za takových okolností, kdy docházelo k nějakým zástavám u banky. Požádal mě tehdy o pomoc, chtěli ho trochu napálit, ošulit – nevím, zda by za ně někdy něco dostal, tak jsem je od něj raději odkoupil. Říkal jsem si, že by z toho mohl být do budoucna průšvih. Zatím z toho nic nemám, pouze mi tam leží peníze – pořád čekáme, až budeme mít pro areál nějaké smysluplné využití," přiblížil zemědělec.

„Pochopitelně naše legislativa umožňuje různé figle. Třeba je pan Voldřich kovanej v zákonech a má kolem sebe hodně právníků... a je možné, že nějakou nepravou, nezákonnou cestou něco, čeho se obáváme, zprovozní... Ale to se ukáže, až co se bude dít dál. V každém případě bychom se obraceli na soud," uzavřel starosta Miroslav Brda.

„Musíme být ve střehu. Jsme tu doma a nechceme, aby nám do obce přišel bůhvídkdo," uzavřel Ratiborský, který má letité zkušenosti s nepřizpůsobivými spoluobčany v Mostě, odkud se odstěhoval právě do klidu rekreační oblasti

Ve Strojeticích se opravovala silnice

Od začátku dubna do konce května se byla plánována oprava silnice I/27 ze Strojetic až na hranici Ústeckého kraje (tedy po křižovatku na Kolečov). Zvláště její první etapa pak probíhala z mého laického pohledu poměrně svérázným způsobem, jenže to je pro českou kotlinu patrně obvyklé.

Když jsem se naposledy (loni v létě) setkal s Dušanem Krivským, který do Kyrů nepřišel tentokrát vlakem, ale autem, ptal se mě, jak je možné, že v Čechách neexistuje úsek dvaceti kilometrů silnice, na kterém by nebylo omezení, kde by se nepracovalo. V tom bych zásadní problém já osobně neviděl – malér je to, že se na těch vyloučených úsecích velmi často nepracuje vůbec! A tak - když jsem cestoval před několika týdny do Prahy - před Krupou narazil na zavřený jeden jízdní pruh o délce několika set metrů (semafore s děsivými intervaly...), přičemž v Krupě v osm ráno předstíral horečnou činnost jeden stavební stroj, který sledovalo pět chlapíků, aniž by cokoli dělali. Kde se pracuje, to je na stavbě dálnice mezi Krušovicemi a Novým Strašcem, abyste pak kilometry jeli po dálnici D6 svedené do jediného jízdního pruhu, přičemž jsem ve vyloučeném úseku – to už bylo půl deváté - nezahlédl jediného človíčka.

To ve Strojeticích to stavebně žilo! Od křižovatky na Kyrů směrem na Očihov byly semafore, vyfrézovaná a vybagrovaná polovička komunikace. A na ní nikdo... firma se přesunula do druhé polovice vsi, aby tady čistila, obnovovala zarostlé a zanesené příkopy. Tedy ve Strojeticích brzdily šoféry jednak semafore, jednak práce probíhající o pár desítek metrů dál – a to i takové, které si čas od času vynucovaly zastavit vozidla v obou směrech. Ku cti společnosti Roadfin, která tu práce prováděla, je třeba říci, že celkem smysluplně řídila v okolí místa práce dopravu, k jejímuž kolapsu tak docházelo jen ve výjimečných případech. Nerozumím jen tomu, proč firma nejprve „zlikvidovala“ jeden jízdní pruh od revitalizované strojetické požární nádrže ke konci vsi směrem na Očihov, aby to následně nechala ležet a přesunula se na druhý konec obce. Nicméně nerozumím všemu – a tak jsem se ptal.

„Na stavbě komunikace I/27 Strojetice v úseku, o kterém se zmiňujete,“ vysvětlil jednatel společnosti Roadfin Ing. Václav Kotěšovec, „se dle projektu mělo provádět ofrézování asfaltobetonových vrstev, odtěžení konstrukčních vrstev a následné nahrazení novým souvrstvím.“

Problém vyvstal v okamžiku, když bylo během provádění prací zjištěno, že podloží je natolik neúnosné (podmáčené), že jediným řešením je sanovat i vrstvu pod úrovní zemní pláně. „To je záležitost neobsažená v projektu,“ pokračuje Ing. Kotěšovec, „což v České republice podléhá jistému procesu projednávání a

schvalování s investorem stavby – tím je Ředitelství silnic a dálnic ČR.“

Komplikace tento fakt tedy nepřinesl jenom řidičům, kteří Strojeticemi projížděli, ale i firmě, která stavbu realizovala. „Řešili jsme to tak,“ říká dále jednatel společnosti Roadfin, „že naše kapacity byly po dobu řešení problému přesunuty na jiný úsek stavby, protože termín dokončení i přes tuto skutečnost nechceme prodlužovat. Plně chápeme pocity řidičů, ale tyto věci se v případě podobných rekonstrukcí bohužel někdy stávají (i sebelepší diagnostika mnohdy tyto problémy nedokáže objevit) a je potřeba vše odborně vyřešit tak, aby prováděné dílo bylo předáno v potřebné kvalitě.“

Zbývá dodat, že procesu projednávání a schvalování Ředitelstvím silnic a dálnic nestihly překvapivě narůst pořádně ani vousy, jen krátké strniště: do týdne byly dvě dopravní uzávěry v jediné vsi minulostí.

Pavel Ďuran

Uklízeli jsme Kryry, svět a Česko...

Naše příroda – včetně měst a obcí - během víkendu 6. - 7. dubna opět o něco prokoukla, a to díky dobrovolníkům, kteří uklízeli snad v každém koutě České republiky. Připojily se také Kryry.

„Podle údajů, které máme k dispozici, se o víkendu konalo 2 273 úklidových akcí, do nichž se zapojilo na 65 000 dobrovolníků. Tolik jich v České republice v jeden víkend ještě nikdy v historii neuklízelo,“ uvedl za organizátory akce „Uklidme svět, uklidme Česko“ Miroslav Kubásek.

„Naším cílem není donekonečna uklízet nepořádek po druhých, proto se snažíme stále více zaměřovat na osvětu a prevenci vzniku odpadů. Jedním z témat, která se k tomu nabízí, jsou pneumatiky. Ty jsou takovým naším skládkovým evergreenem. Každoročně je nacházíme v lesích, po příkopech či dokonce v potocích, řekách a na dalších těžko uvěřitelných místech. Jen letos během jarních úklidů jich dobrovolníci napočítali 16 500. Přitom je to zhola zbytečné, neboť u nás funguje systém zpětného odběru pneumatik, díky kterému je může každý motorista bezplatně odevzdat na jednom z 2 900 sběrných míst. Ta jsou snadno k nalezení na stránkách www.eltma.cz,“ říká další z organizátorů Radek Janoušek.

A jak to vypadalo v Kryrech?

Kryry se akce „Uklidme Česko“ účastnily poprvé. Sraz byl nahlášen na sobotu 6. dubna 2019 v 9.00 hodin u kostela. První dobrovolníci začali přicházet již před devátou - byli mezi nimi jak jednotlivci, tak skupinky mladých lidí, školáci i předškoláci s rodiči a přijely i maminky s kočárky. Věkové kategorie? Od seniorů po mimina – měli jsme půlročního účastníka! Počasí nám přálo a všichni dorazili v dobré náladě. Bylo milé vidět, kolik lidí nás v úklidu přišlo podpořit.

Bylo nás krásných osmdesát. Třicet pět dospělých a čtyřicet pět dětí.

Po přivítání a seznámení s plánem i cílem setkání se všichni účastníci akce rozptýlili do všech stran a doslova zmizeli v křovinách úbočí Kostelního vrchu. Děti vzaly kopecútokem. Uklízelo se nejen podél cestiček, ale odpadků byly zbavovány i příkré stráně a likvidovaly se samozřejmě i černé skládky.

Přestože byl pro letošní rok vyhlášen nosným tématem akce sběr pneumatik, tak pro kryrské bylo důležité odlehčit přírodě u naší hojně navštěvované Schillerovy rozhledny, aby se zdomácnili i návštěvníci této naší dominanty cítili příjemně. I tak jsme zadání alespoň zčásti splnili, neboť se na černé skládce pneumatiky našly.

Po zhruba dvou hodinách intenzivního sbírání a „pytlování“ jsme se nakonec znovu sešli u kostelní zdi, kde pro nás pan Petr Ulke přichystal táborák s opékáním špekáčků a všechny zúčastněné za odvedenou práci pohostil. Starosta Miroslav Brda zajistil dřevo na táborák a pro všechny malé šikovné pomocníky milou sladkou tečku v podobě sušenek. Kryrští dobrovolní hasiči nejen asistovali u opékání buřtů, ale těsně před polednem oheň, na kterém se uzeniny rožnily, hrdinně uhasili.

Závěrem si dovoluji poděkovat všem, kterým nebylo lhostejné, jak to kolem nich vypadá, a tak přišli a pomohli vyčistit a zkrášlit náš domov. Pokud se i vám akce líbila, tak se budeme těšit na viděnou při podzimním úklidu,

Pravidla pro příspěvky do Kryské rozhledny

Kryská rozhledna je vydávána a vychází jako čtvrtletník v souladu s aktuálním zněním Zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (Tiskový zákon) a ustanoveními Zákona č. 89/2012 Sb. (Občanský zákoník) a je apolitycká. Ve výjimečných případech (např. volby) mohou vycházet její zvláštní vydání, které budou jako „speciály“ označeny.

Rozsah článků je od 800 do 2400 písmen (i s mezerami) a fotografie v rozlišení alespoň 1200 pixelů. Redakční rada, která je jako jediná plně zodpovědná za obsah zpravodaje, má právo delší příspěvky po dohodě s autorem krátit. Jejím právem je nezveřejnit příspěvky, kdy

- a) je článek urážející, prokazatelně nepravdivý, obsahuje vulgarismy apod.,
- b) je článek nepřiměřeně dlouhý nebo obsahuje příliš mnoho chyb,
- c) se jedná o reklamu,
- d) je téma irelevantní (např. nesouvisí s obcí nebo je příliš marginální),
- e) je článek nesrozumitelný (odborný jazyk, nejasnost tématu apod.),
- f) článek poslal anonym.

Nezveřejněné příspěvky jsou archivovány a uloženy v knihovně. Zde lze do nich také po dohodě s paní Járovou nahlédnout.

Redakce

do kterého bychom se rádi přihlásili.

Resumé: kolik se v Kryrech sesbíralo odpadu?

46 pytlů, které vážily 966 kg. Pneumatik, sudů, plechů, okapů, hadic, přepravek, plastů,... 295 kg. Tedy celkem 1 261 kg!

Vladimíra Járová

Uklízelo se také ve Strojeticích

Uklízelo se nejenom v Kryrech pod rozhlednou, uklízelo se i ve Strojeticích. Tady neplánovaně a o den dříve. Zatímco Češi v okolíkryské dominanty uklízeli po Čechách, ve Strojeticích se uklízelo po cizincích. Tři vozy s rumunskou SPZ totiž zastavily u bytovek na konci vsi, aby počkaly na čtvrtý vůz. Tři metry od popelnice si členové osádek vozů „uklidili“ svá auta – velmi sofistikovaně – tedy vyházeli z nich na zem nepředstavitelný chlív (pet lahve, kelímky od kafe, papíry...) a vzápětí odjeli. Uklízela po nich paní Věra Chmelíková, která se tak stala jedenaosmdesátou členkou úklidové akce.

Pavel Ďuran

Fotografie: Vladimíra Járová

Kniha přítel člověka

Tradiční heslo v titulku by šlo jednoduchou přesmyčkou slovosledu pozměnit, a bylo by v současnosti aktuální: ČLOVĚK PŘÍTELEM KNIHY.

Opravdu jsme – myslím tím lidstvo – v nadšení nad digitálními vynálezy konce druhého a počátku třetího tisíciletí poněkud zapomněli na podporu, jak se odborně říká, čtenářské gramotnosti. Důsledkem je, že kniha dnes potřebuje podporu přátel. Již jsme se přesvědčili o její nenahraditelnosti elektronikou, mobilním telefonem a dalšími, zůstává krásná obsahem i jako trojrozměrný předmět, včetně ilustrací, doprovodných fotografií, vazby, atp.

Jenže „pozdě bycha honiti“, jak praví přísloví, a tak si v posledních letech dluh uvědomujeme – právě vzhledem k mladé generaci – ve školách i v rodinách. Mnohde řeší, jak dostat děti od monitorů počítače či mobilního telefonu... mezitím antikvariáty již prakticky nevykupují běžné knihy, peníze dostanete pouze za vzácnější výtisky či cenné tzv. bibliofilie. Pak je vám líto knihy dávat do sběru, tak v první řadě je věnujete knihovnám, různě je nabízíte přátelům, nebo třeba dáte do regálů v policích na nádražích (akce „Kniha na cesty“ – cestujícím lidem zdarma). Do naší knihovny touto cestou putovaly komplety knih z dědictví, různých redukcí soukromých knihoven, po přestěhování atp., a to od řady nezištných dárců.

Stalo se tak za mých předchůdkyň a děje se tak i v současnosti. Tyto publikace „z druhé ruky“ ještě udělají radost a splní svoje poslání. Díky tomuto chvályhodnému příspěvku pak třeba můžeme vytvářet soubory do našeho domova pro seniory („Harlekýnky“, obrazové a foto knihy, ad.). Ono zakoupení publikace v knihkupectví dnes znamená pro důchodce velký zásah do peněženky, který si v řadě případů nemohou dovolit. Vždyť román nebo detektivka i jiné knihy nejsou k máni pod dvě stě, tři sta, ba více korun. Od toho, aby pomohlo se svým fondem, je zde naše kryrské knihovnické zařízení. Má řadu věrných a pilných čtenářů z okruhu nad čtyřicet let věku a dále početnou základnu seniorů. Začínají se také objevovat mladí vypůjčovatelé: studenti středních škol, žáci ZŠ i úplně nejmenší dětská čtenářka.

Shrnu-li to, tak jsem chtěla poděkovat dárcům knih, ale jmenovat se je neodvážím, jelikož se obávám, že bych na někoho zapomněla. Vážíme si všech. Byť jsem, jak tvrdím v přecházejících řádcích, nechtěla konkrétně jmenovat, tak v jednom případě učiním výjimku. Jedná se o paní, co si koupí drahou a žádanou knihu (naposledy historickou detektivku od Jana Bauera), přečte ji jednou a pak prakticky novou věnuje do kryrské knihovny. Bez fanfár, skromně a nezištně, takže ani netuší, že jí chci veřejně poděkovat. Uznání si zaslouží paní Vlasta WORZISCHKOVÁ, častá uživatelka a takto přispěvatelka do fondu naší knihovny.

Závěrem oslovuji sice minimum ze čtenářské obce, ale naléhavě... koloběh je jedním z principů života, takže i naše knihovna ho potřebuje, aby byla „živá“. Na oblíbenou publikaci stojí řada čtenářů ve „frontě“, musí čekat, až se kniha vrátí z výpůjčky. Tedy pokud navštěvujete knihovnu v menší frekvenci, nechávejte si přečtenou knihu doma dlouho, tak vlastně koloběh blokuje. Situaci lze jednoduše změnit, vracet knihy po částech, zmenšovat si domácí „zásobu“. Jistě se dále o tomto problému nemusím rozepisovat...

Ráda přivítám všechny věrné čtenáře i nové zájemce.

Vladimíra Járová, knihovnice MK Kryry

Autorské čtení

Zajímavými akcemi podporujícími knižní kulturu bývají tzv. autorská čtení. Když je pořádají větší města, proč bychom to nezkusili v Kryrech?

Kristina Folprechtová: „Měla jsem štěstí na vypravěčku, babičku, která bydlela v našem domě. Byla jak vystřižená ze starých časů a plně mi nahradila rozhlas i televizi svými historkami, které mi ráda vyprávěla. Její pohádky a tajuplné příběhy plné lásky i slz dozajista formovaly jak mou fantazii, tak lásku k češtině a ke slohu, aniž by mne napadlo, že jednou, jako už sama stárnoucí, sednu k psacímu stolu a vše se pokusím takřkajíc hodit na papír.“

Kryská knihovna na Světový den knihy a autorských práv 23. 4. 2019 pozvala čtenáře na setkání se spisovatelkou a skvělou malířkou paní Kristinou Folprechtovou z Lubence. S ní přijela i její dcera paní Jitka Kantová, ženská část známé dvojice manželů, mistrů umění vitráže (specifický druh sklářského umění - jde o hru s barevnými sklíčky, skládanými do nejrůznějších obrazců ve firmě Skloart). Obě dámy představily novou publikaci „Dejmalka“, kde jsou pohádky a pověsti z kraje pod Čertovkou (vrch nad Lubencem, 587 m. n. v.). Četly poutavé příběhy, zodpovídaly dotazy, byly příjemnými hosty.

Paní Folprechtová ve své knize ověřila úžasnou fantazii a následně i příběhem na čtyřicet šest míst, tedy historických artefaktů plných tajemna. Všechny pověsti i pohádky spojuje ústřední postava obyčejné lidové babky – tetky Dejmalky, která nás provází, stejně jako krásné ilustrace od paní Folprechtové. Knihu je možno zakoupit v naší knihovně ještě se dvěma dalšími zajímavými publikacemi.

Jak je patrné z fotografií, tak 23. 4. dopoledne přišli jednak senioři, jednak také žáci místní ZŠ a spokojeny byly umělkyně i rovněž všichni v auditoriu, takže lze konstatovat, že Kryry přispěly touto akcí důstojně ke svátku knihy.

Vladimíra Járová, knihovnice MK Kryry

Pietní akt

V úterý 7. května 2019 se zástupci vedení města spolu s jeho obyvateli poklonili památce těch, kteří pro svobodu naší země obětovali to nejcennější: svoje životy.

U příležitosti 74. výročí konce 2. světové války se krátké pietní akty uskutečnily nejen u dvou pomníků obětí světových válek v Kryrech (u Sokolovny a na hřbitově), ale postupně také ve Strojeticích, Běsně i Stebně.

Pavel Ďuran

Fotografie: Hana Baladová

Do zahrady s knihou

... aneb čte si celá škola

V pátek 1. března 2019 byl v naší škole zahájen projekt, jehož hlavním cílem je rozvoj čtenářské gramotnosti, podpora čtenářství a vztahu dětí ke knihám, prohloubení spolupráce a komunikace mezi dětmi různého věku účastí v aktivitách a činnostech souvisejících s knihami.

14. února je Mezinárodní den darování knihy, a proto zahájení projektu vychází z tohoto svátku. Žáci si vzájemně darují knihy s věnováním a při slavnostním setkání v tělocvičně, které připravila devátá třída, je prvňáčkům předána kniha jako dar školy. Nejmladší žáci pak odcházejí se svými deváťáky, protože je čeká společné čtení nové knížky a vytvoření papírové záložky. Ostatní třídy ještě zůstávají v tělocvičně a nastává okamžik, kdy si skutečně čte celá škola. Děti otevrou svou knihu, darovanou nebo přinesenou z domova, a po dobu tří minut je v prostoru tělocvičny absolutní ticho. Všichni si čtou.

V březnu se uskutečnily čtenářské dílny od páté do osmé třídy pod názvem KRÁSNÉ KNIHY. Tato činnost probíhala ve školní knihovně pod vedením knihovnice – záměrem bylo hledat v knihách krásu, sdílet ji s ostatními, vyjádřit názor a hlavně se seznámit s novými a krásnými knihami. Řada čtenářů projevila zájem si vybrané knihy půjčit a přečíst.

Koncem března všechny třídy připravily výstavu knih na téma - zahrada a vše, co s ní souvisí. Děti nosily

knihy o pěstování rostlin, stromů, ovoce, zeleniny, o ptácích, hmyzu, zvířatech. Na výstavě, která byla instalována na chodbách školy, jsme mohli vidět odbornou literaturu, ale také pohádky, příběhy, poezii, zajímavé encyklopedie. Při procházení výstavy děti plnily úkoly - vyhledávaly a zapisovaly informace, a tak získaly další body za aktivitu v projektu.

V dubnu po Velikonocích byla šestá třída pozvána na autorské čtení do městské knihovny, kde se žáci setkali s paní Kristinou Folprechtovou, autorkou nedávno vydané knihy DEJMALKA (Pohádky a pověsti z kraje pod Čertovkou), a s její dcerou, paní Jitkou Kantovou, která besedu uváděla. Následující období bylo věnováno čtení na zahradě, z něhož děti v závěru projektu vytvořily zajímavé koláže, složené z fotografií, obrázků, vlastních textů, vyprávění o knihách. Kromě toho se uskutečnila akce – Starší si čtou s mladšími, kdy žáci osmé třídy navštíví v mateřské škole své budoucí prvňáčky, budou si s nimi hrát a číst na zahradě a také je pozvou na návštěvu do školní knihovny.

Projekt bude uzavřen začátkem června slavnostním vyhodnocením nejlepších čtenářů – z každé třídy získají tři žáci certifikát Nejlepší čtenář a k tomu samozřejmě knižní odměnu.

Na tomto setkání bude zároveň vyhlášeno téma pro příští školní rok – CESTOVÁNÍ S KNIHOU, jehož součástí bude fotografická soutěž, která potrvá od června 2019 do května 2020. Děti mohou posílat během celého roku fotografie ze svých cest a výletů, na nichž budou na zajímavém místě vyfotografovány s knihou. V závěru bude realizována výstava.

Knihy jsou součástí našeho života, a proto je třeba jim věnovat náležitou pozornost a co nejdříve přivést děti ke knihám, aby v nich uměly najít dobrodružství, zábavu, informace, poučení a krásu.

Mgr. Marie Vránová

McDonald's Cup

Jako každý rok, tak i letos se naše škola zúčastnila fotbalového turnaje pro 1. stupeň McDonald's Cupu. Tento turnaj se hraje ve dvou kategoriích: první z nich jsou fotbalisté z 1. – 3. třídy, druhou pak hráči 4. – 5. tříd.

Oblastní kolo se odehrálo 6. května na fotbalovém hřišti v Krásném Dvoře. My jsme měli zastoupení v obou kategoriích. Družstvo mladších bylo složené hlavně z prvňáků a bylo to na turnaji znát. Nastupovali proti nim většinou starší protihráči. Naši všechny zápasy prohráli a skončili na 4. místě. Starší družstvo bylo složené hlavně z pátáků, kteří již mají s tímto turnajem zkušenosti z minulých let. Hráči nenechali nic náhodě, všechna utkání vyhráli a obsadili 1. místo s postupem do okresního kola.

Okresní kolo se konalo ve středu 15. května na fotbalovém hřišti v Postoloprtech. Při velmi nepříznivém počasí se sešlo šest nejlepších škol okresu v každé kategorii. Hrál se systémem každý s každým. Naši fotbalisté se ničeho nezalekli, dali do své hry vše - hráli výborně a hlavně týmově. V brance skvěle zachytala Karolina Cinková, která nepustila ani jeden gól. Z pěti utkání jsme čtyři vyhráli a jednou remizovali. Daniel Weinert byl vyhlášen nejlepším střelcem turnaje. Získali jsme tak krásné 1. místo a postoupili do krajského finále do Teplic – tomuto týmu se to podařilo již podruhé. Před dvěma lety vyhrál totiž v I. kategorii a v Teplicích pak skončil na 7. místě.

Do krajského finále, které se konalo v pondělí 20. května na fotbalovém stadionu FK Teplice, tedy proslulých Stínadlech, postoupily tyto školy: ZŠ Rabasova Ústí nad Labem, ZŠ Bílá cesta Teplice, ZŠ Kadaňská Chomutov, ZŠ Kryry, ZŠ Edisonova Teplice, ZŠ Kamenická Děčín, ZŠ Jakuba Arbese Most a ZŠ Jungmannova Roudnice nad Labem. Konkurence byla velká a každá škola měla v týmu výborné fotbalisty. Odehráli jsme vyrovnaná utkání, nicméně jsme propadli střelecky. Přes veškerou snahu jsme nakonec obsadili až 8. místo.

Musím naši hráčku i hráče velmi pochválit, protože je to pro školu obrovský úspěch.

Mgr. Lenka Svídová

Naši školu reprezentovali:

Karolina Cinková, Jakub Kelíšek, Mikuláš Starý, Tomáš Pták, Daniel Weinert, Miroslav Vavřín, Patrik Zdvořák, Dominik Archman a Adam Janák.

Žáci naší školy úspěšně reprezentovali Kryry v turnajích ve vybíjené

Vybraní žáci ze 4. a 5. ročníku ZŠ Kryry se na jaře zúčastnili turnaje ve vybíjené.

Oblastním kolem, které se hrálo v Podbořanech na ZŠ Husova, prošli hladce bez ztráty bodu a zajistili si tak postup do okresního kola, jehož místem konání bylo město Louny. Ani zde nepoznali hořkost porážky, a tak se 30. 4. 2019 vydali do Chomutova bojovat o co nejlepší umístění v krajském kole. Zde už ale přemožitele našli. I tak se umístili na krásném 2. místě!

Gratulujeme!

Vladislav Michl

Já si tady neodpustím jednu vzpomínku: byť se netajím tím, že se dobrovolně téměř nepohybuji a veškeré sportovní aktivity pokládám nejen za nebezpečné, ale přímo zdraví škodlivé, vybíjenou jsem jako dítě hrával taky. Ve škole nebo na dětských táborech.

Na táborech to bylo o to výživnější, že jsme měli hřiště asi patnáct metrů od řeky Sázavy, takže jsme se často vzájemně nejen vybíjeli, ale také pro zbloudilý balón plavali.

Ve škole jsem měl pak spolužačku Hanku Moravovou, která měla takovou „pecku“, že naše třídní si v tělocviku dovolila proti sobě postavit nikoli smíšená družstva, ale dívčí tým proti chlapeckému. Vyhrávala pravidelně děvčata. Hanka ty hubenější z nás chlapců totiž svou ranou posílala často na parket tělocvičny, těm subtilnějším občas uměla vyrazit i dech. Pro tu její „prdu“ jsem jí tuším ve třetí třídě i k uzoufání miloval. Úspěšně pak hrála závodně házenou.

Pavel Ďuran

Můj deváťák

„Můj deváťák,“ znělo z úst předškoláků v pátek 17. května. Projekt s tímto přiléhavým názvem odstartovala základní škola v rámci spolupráce s mateřskou školou. První setkání „adoptivních velkých kamarádů“ s budoucími prvňáčky proběhlo při zápise do základní školy.

Osmáci (tedy příští školní rok deváťáci – odsud název akce...) připravili spolu s učiteli lákavý program plný pohádkových postav, které pomohly dětem z mateřinky odbourat bariéru z neznámého prostředí. Druhé setkání se pak uskutečnilo v mateřské škole. Velcí kamarádi si spolu s našimi dětmi vyzkoušeli hry v komunitním kruhu, aby se vzájemně lépe poznali. Následovaly hry dvojic dětí, které již předurčily, kdo se o koho následující rok bude starat

Škola připravuje ještě v červnu setkání v základní škole, od září již začne fungovat adopce na plné obrátky. Mezi činnostmi v běžném denním rozvrhu, jako pomoc deváťáků dětem s orientací ve škole, s podnosem ve školní jídelně, patří i společné akce. „Určitě to bude drakiáda, vánoční besídka a další akce pro malé prvňáčky“, uvádí třídní učitel budoucích žáků 9. třídy pan Petr Habart. Děti mateřinky byly ze setkání nadšené a do školy se o to více těší, když vědí, že velký kamarád – „jejich deváťák“ – který má od nynějška jméno i tvář, jim pomůže.

Iniciativu adopce základní školy si moc pochvalujeme, máme s ní již několikaletou zkušenost.

Děti i rodiče jsou klidnější, když vědí, že ve škole, která je pro ně velkou neznámou, mají někoho, na koho se mohou spolehnout.

Tato forma spolupráce nabízí dva úhly pohledu. Jeden očima malých dětí, kterým jim umožní dobrý start díky kamarádům, ke kterým vzhlížejí. A druhý pohled neméně přínosný je ten, který mají deváťáci. Sami jakoby dospějí, vždyť teď mají odpovědnost za jiného člověka; a u některých je to možná poprvé v životě.

Vím od pedagogů ve škole, jak přínosná tato forma adopce pro dospívající mladé dívky a chlapce je, jakým způsobem formuje jejich charakter.

V září, až každý prvňáček překročí práh základní školy, bude v klidu, čeká na něj „jeho deváťák“, který ho jistě mezi ostatními pozná a zavolá: „Hele – můj prvňáček!“.

Dobrý start do školy i do života přejí nejen prvňáčkům, ale i deváťákům všichni zaměstnanci Mateřské školy Pohoda v Kryrech.

Bc. Věra Melicharová, ředitelka MŠ Kryry

Oslavy Mezinárodního dne žen

Jaký je rozdíl mezi ženou a mužem?

„Chce-li se žena dostat muži pod kůži, stráví několik minut před zrcadlem.

Chce-li se dostat muž pod kůži ženě, stráví několik let vymýšlením implantace mikročipů.“

Zdeňka Ortová

V Kryrech se slavil Mezinárodní den žen. Svátek, který se v našem městě drží, ať se o něm jakkoli tvrdí, že byl zprofanován minulým režimem. Což je možná do jisté míry pravda, nicméně jsem někde četl, že jestliže byl tento celosvětově respektovaný den komunisty takto znehodnocen, znevážen či znectěn, ženy – naše lepší polovičky - zprofanované v žádném případě nikdy nebyly, nejsou a ani nebudou. Redakce Kryrské rozhledny při této příležitosti navštívila kulturní domy v Kryrech a Strojeticích.

Kryry

V neděli 3. března slavily ženy v Kryrech. Odpolední a podvečerní posezení s hudbou, dobrým pitím i jídlem uspořádal s podporou města Kryry místní Klub žen a v Sokolovně se sešlo na čtyřicet oslavenkyň. Poblahopřát k svátku žen dorazily hned v úvodu slavnosti nejmladší kryrské mažoretky - Cherrios. Pak, po přípitku, po nedlouhém vinši, který přednesla Hana Baladová, přišel pogratulovat také Iša Barák, který pak vyhrával a zpíval celé odpoledne. Pro každou z žen byla připravena kytička. K podávané kávě si oslavenkyně pochutnaly i na zákusku, na stolech byly jednohubky. Ženy si svůj svátek v kryrské Sokolovně prostě užily.

Strojetice

Více než šedesátka lidí se sešla o dalším víkendu (v sobotu 9. března) ve strojetickém kulturáku, kde místní osadní výbor připravil pěknou a důstojnou oslavu. Strojetičtí svým ženám přichystali bohatý kulturní program: v rámci večera vystoupily kryrské mažoretky – Cherrios předvedly sestavu na písničku Večerníček, Pink Ladies pak vystoupily s hudbou houslové virtuosky Vanessy Mae. Své umění předvedli i bubeníci z Buškovic a zatančila také děvčata z Recesse. K tanci a poslechu pak hrál pan Míla Bartoš z Vroutku.

Strojetickým ženám pak popřáli pánové z osadního výboru a předali i nezbytnou kytičku.

Pavel Ďuran

1. SPOLEČENSKÝ PLES SK HAVRANU KRYRY

S podporou města Kryry uspořádal v sobotu 9. března 2019 SK Havran Kryry svůj společenský ples. Ten nakonec navštívilo půl druhé stovky hostů, přičemž mnozí vydrželi až do ranních hodin nedělního dne.

K tanci i poslechu vyhrávala skupina Aquarius. Tedy spíš k tanci, protože u stolů se plesající hosté příliš nezdržovali. I tak se zvládlo zdolat pět sudů piva, lahví vína či procentuálně kvalitnějších moků byste se jen těžko dopočítali. Hosty plesu pak byla Lada Fejfer a do Kryr po čase opět zavítal Kamil Emanuel Gott.

V průběhu vydařeného večera proběhla také soutěž o ceny – ve hře byl nový televizor nebo herní konzole xBox.

Kapela končila až v neděli o třetí hodině ranní. Domů se ale nikomu nechtělo. Za to patří poděkování všem sponzorům i těm, kdo se na přípravě a organizaci plesu podíleli.

Lukáš Hájek

Poslední halový turnaj mladší přípravky

V sobotu 16. 3. se naši nejmladší fotbalisté zúčastnili posledního halového turnaje, který se odehrál v Zelenči. Soutěže se zúčastnilo celkem 5 mužstev: Zeleneč, Hrdlořezy, Tuklaty, Běchovice a Kryry.

Úvodní zápas jsme po neproměnění několika brankových příležitostech pouze remizovali 1 : 1 s týmem z Hrdlořez. Nutno podotknout, že proměňování šancí nebyla naše silná stránka po dobu celého turnaje. I ve druhém zápase na to naši kluci doplatili a i po solidním výkonu podlehl týmu z Běchovic 0 : 2. Ve třetím zápase na náš čekal domácí tým a zároveň favorit celého turnaje. Lze říci, že v tomto duelu nám příliš nepřálo štěstí (opět jsme nedokázali proměnit několik jasných brankových příležitostí). Soupeř ze Zelenče využil našich chybiček v obraně a zvítězil 4 : 0. V posledním zápase jsme se utkali s Tuklaty. Pro kluky to byl zároveň boj o konečné třetí místo. V tomto zápase jsme soupeře přehrávali po celou hrací dobu. Kluci kopali tak, jak to od nich spolu s trenéry chceme. Po spolehlivém výkonu v obranné části hřiště a po několika pěkných kombinačních akcích jsme zvítězili 3 : 0.

Na turnaji jsme obsadili nakonec 4. místo, o kterém rozhodl počet vstřelených branek (Kryry-4, Hrdlořezy-6). Náš brankář PETR LÁVIČKA byl vyhlášen nejlepším brankářem celého turnaje a PETR FÜRST byl se čtyřmi góly celkově druhý nejlepší střelec turnaje.

Na závěr bychom chtěli s Lukášem Hájkem poděkovat všem zúčastněným klukům a především rodičům, kteří opět nezklamali a vytvářeli pro naše hráče skvělou atmosféru.

Jan Špeta

Zimní liga mladších žáků v Kryrech

Odvážný počín kryrských fotbalových nadšenců

Již druhé zimní období mohou trávit kryští fotbalisté tolik nepopulární zimní přípravné období na novém hřišti s umělým povrchem. Nebyl by to snad ani Lukáš Hájek - sekretář mládeže, trenér dospělých i těch nejmenších „Havranů“, obrovský fotbalový nadšenec - kdyby nepřišel s novým, pro naše město neotřelým nápadem: pro letošní zimní období vymyslel a s dalšími nadšenci také uskutečnil v Kryrech doposud nevídaný projekt - zimní fotbalovou ligu mladších žáků, tedy zimní soutěž fotbalistů narozených v roce 2006 a mladších.

Od prvního kola, které se uskutečnilo dne 16. 2. 2019, bylo jasné, že se ve městě pod Schillerovou rozhlednou rodí opět velmi zajímavý projekt, který má neskromně nakročeno stát se trvalou zimní zastávkou pro mnoho fotbalových týmů. Prvního ročníku se zúčastnila mužstva hned tří okresů: (Louny, Rakovník a Slaný). Papírově nejsilnějším měl být tým Slavoj Žatec hrající jako jediný z účastníků krajskou soutěž (všechna ostatní družstva hrají soutěž pouze okresní). „Papírové“ předpoklady však vzaly brzy za své - od prvních kol bylo zřejmé, že lídry prvního ročníku budou týmy domácích Havranů a chlapců z FK Hředle. Obě mužstva totiž procházela turnajem bez zaváhání a ve vzájemném souboji si za remízu 4 : 4 body rozdělila. Bylo tedy jasné, že rozhodovat o celkovém vítězi bude skóre. Žel pro naše mladé fotbalisty byli borci FK Hředle střelecky aktivnější, a tak si po zásluze odnesli ze zimní ligy pohár pro vítěze.

Domácí Havrani však rozhodně nezklamali: herně si vedli velmi dobře a pouze menší produktivita v útoku je připravila o celkový triumf. Zbýlá čtveřice týmů byla vyrovnaná, čemuž odpovídají také výsledky. Nejvíce bodů ze zúčastněných družstev nasbíral Tatraň Podbořany: se ziskem 7 bodů obsadil v zimní lize třetí místo, čtvrté skončili Zlonice ze slánského okresu, pátý pak skončil Slavoj Žatec a šestí byli fotbalisté Spartaku Lubenec.

Závěrem je třeba zdůraznit, že pro žádný z týmů nebyl prioritní zisk bodů a vítězství v turnaji, naopak bylo velmi sympatické, že většina trenérů chtěla po hráčích, aby předváděli kombinační a útočný fotbal plný napaditých a odvážných akcí.

Doufejme, že v příštích letech nezůstane jen u přání všech organizátorů a Kryry se – natrvalo - skutečně stanou zimní zastávkou pro mnohé mládežnické celky, které budou pomáhat dále vytvářet historii zimní fotbalové ligy v našem městě. Letošek jednoznačně ukázal, že potenciál tento nápad má.

	Kryry	Hředle	Zlonice	Lubenec	Podbořany	Žatec	Skóre	Body	Místo
Kryry	X	4 : 4	15 : 5	3 : 0	12 : 1	2 : 1	37 : 11	13	2
Hředle	4 : 4	X	8 : 4	14 : 1	13 : 1	6 : 2	45 : 12	13	1
Zlonice	5 : 15	4 : 8	X	5 : 4	4 : 8	5 : 4	23 : 39	6	4
Lubenec	0 : 3	1 : 14	4 : 5	X	2 : 2	5 : 8	12 : 32	1	6
Podbořany	1 : 12	1 : 13	8 : 4	2 : 2	X	6 : 5	18 : 36	7	3
Žatec	1 : 2	2 : 6	4 : 5	8 : 5	5 : 6	X	20 : 24	3	5

Bc. Tomáš Pták

Letošní bilance soutěží kryrských mažoretek: 4 x zlato, 2 x bronz, 3 x 4. místo

Celkem tří soutěží se letos zúčastnily kryrské mažoretky. Cherrios, Pink Ladies a Neon Stars tak soutěžně vystoupily celkem devětkrát a jejich bilance je doslova hvězdná: kryrská děvčata dosáhla celkem čtyřikrát na příčky nejvyšší a na pomyslnou „bednu“ vystoupala nejvýše, dvakrát dokázala vybojovat bronzové medaile a třikrát zůstala na čtvrtém místě, tedy těsně pod stupni vítězů.

„Je neuvěřitelné,“ komentovala to před časem ředitelka ZŠ Kryry Hana Lehnerová, „co s těmi děvčaty paní Uldrichová dokázala udělat.“ Já dodávám, že nejen paní Uldrichová, protože s vedením kroužku jí už roky obětavě pomáhá Barbora Zelenková; a připomínám i ten fakt, že na úspěších našich děvčat mají lví podíl také jejich rodiče, kteří nelitují námahy, času a v neposlední řadě ani ne zcela bezvýznamných finančních prostředků, které do tohoto „podniku“ investují. Samozřejmě nelze opomenout ani samotná děvčata: bez jejich píce, snahy a často tvrdých tréninků by na takové výsledky nikdy nedosáhla.

ČESKÁ KAMENICE

V sobotu 13. dubna 2019 se v České Kamenici konal již VIII. ročník soutěže Českokamenická mažoretky. Kryrské soubory i tento rok na této akci bodovaly a domů přivezly jednu „bramborovou“ a dvě zlaté medaile.

V sobotu ráno se z Kryr a jejich okolí na sever Čech vydala celá řada vozidel, která zamířila do České Kamenice. Tady se odehrál VIII. ročník soutěže v mažoretkovém sportu a naše děvčata se ho i tento rok účastnila.

Krátce po poledni se naše mažoretky – ještě téměř „v civilu“, tedy neoblečené, neučesané a nenalíčené – dostaly na parket místního kulturáku, aby si při prostorové zkoušce „ohmataly“ sál, v němž se zanedlouho - už před odbornou komisí - předvedou. „Prostorovky byly hrozné,“ smála se po ukončení soutěže vedoucí souboru Irena Uldrichová, „každý trénink byly holky výrazně lepší a tady už šlo do tuhého.“

Jenomže ve čtrnáct hodin, kdy do sálu napochodovaly naše nejmladší Cherrios ke svému letos prvnímu soutěžnímu vystoupení, bylo všechno jinak. Nejmenší mažoretky se věkově posunuly z kategorie MINI, v níž zatím vždycky soutěžily, do kategorie mladších kadetek a svou sestavu na písničku Večerníček předvedly tak, jak nejlépe uměly - s bravurou, bez zásadních chyb a s přehledem. Jejich první zlatá medaile byla tak zaslouženou odměnou za práci, kterou děvčátka při trénincích odvádějí.

Jen o čtvrt hodiny později přišly na řadu Pink Ladies. Už jsem to někde psal: skladba Vanessy Mae jim opravdu sluší.

„Když to, holky, nepoděláte, vyhrajete,“ říkal jsem skupince černorůžových mažoretek, když se řadily před svým vystoupením v předsálí. Nepodělaly to - v konkurenci čtyř souborů doslova zazářily: byly dobře oblečené, měly skvostnou muziku a předvedly výkon, který jejich vedoucí dokonce obřečela. Vynikající!

Tak trochu zklamáním bylo pak vystoupení nejstarších Neon Stars. Ne výkonově, protože naše slečny odvedly svůj standard. Skladba v jejich provedení nebyla ani trochu špatná, jen porota upřednostnila jiné soubory. Jejich čtvrté místo tak není ostuda.

DĚČÍN

„Dance Děčín 2019 byl pro Kryrské mažoretky lehce smolným,“ popisuje ve stručnosti (a velmi kulantně...) druhé letošní soutěžní vystoupení našich děvčat paní Irena Uldrichová.

Já k tomu podotýkám, že nejde jen o letošní ročník, protože v tom minulém to bylo *nemlich* to samé. Děvčata totiž opět soutěžila proti konkurenci, která má profesionální vedení a připravuje se na velké soutěže. Navíc našim dívkám padaly hůlky více, než jindy a aby toho nebylo málo, dokázaly si z hlav srazit i dvě čepičky – i to má na celkové hodnocení vliv.

„Ovšem ani tak jsme nezůstaly na chvostu,“ píše Irena Uldrichová, „ale hned za stupni vítězů. I když, abych nekrivdila, nejmladší Cherrios si odvezly krásné a zasloužené 3. místo. Nálada byla mezi našimi mažoretkami dobrá a nenechaly jsme si ji ničím zkazit. Na příští ročník této soutěže se připravíme s vervou a maximálním nasazením.“

MIA FESTIVAL Teplice

„Semifinálové kolo Mia Festivalu jsme letos navštívily v Teplicích na Stínadlech,“ píše Irena Uldrichová. „Organizace této soutěže se nám líbí - vše šlape jako po drátku, rodiče mohou do šaten a atmosféra je k nezaplacení.“

Děvčata předvedla to nejlepší, co umí - vysloužila si ocenění v podobě dvou prvních (Pink Ladies a Neon Stars) a jednoho třetího místa pro Cherrios.

Připomínám, že diplomy, poháry a medaile z letošních soutěží jsou opět k vidění na chodbách kryrské základní školy.

„Děkuji všem rodičům,“ dodává na závěr paní Uldrichová, „příbuzným, sponzorům, mé pravé ruce Báře Zelenkové, mé rodině a v neposlední řadě samotným mažoretkám za pomoc, ochotu, podporu a disciplínu...“

Kryrské mažoretky jsou jedna rodina!“

Pavel Ďuran

Fotografie: Irena Uldrichová a autor

Havraní stopou

Již 35. ročník dálkového pochodu „Havraní stopou“, kterou pořádá Zdravotní klub Kryry, odstartoval v sobotu 18. 5. 2019 v půl desáté dopoledne starosta města Miroslav Brda.

Ne tedy, že by těch připravených třináct kilometrů v okolí Schillerovy rozhledny, kudy kryřští „dálkoplazové“ po celé dopoledne putovali, sám absolvoval. Nicméně jako každý rok vytvořil ten první, ten zásadní, byť jen symbolický krok. V obuvi, v níž by se tato akce realizovat prostě nedala.

To k tradici pochodu „Havraní stopou“ prostě patří. Méně tradiční bylo už počasí, protože se v květnu tohoto roku příliš nevyvedlo; nicméně faktem zůstává, že ač nebylo vedro k zalknutí, spíše naopak, v takových povětrnostních podmínkách se pochoduje vcelku příjemně.

A tak i když právě zmíněné počasí toho dne spoustu pravidelných účastníků této tradiční akce od vlastního pochodu odradilo, sešlo se jich nakonec hodně přes dvacet.

Pokud jsou pak informace Kryrské rozhledny správné, do cíle na hřišti SK Havranu Kryry, kde bylo připraveno i opékání špekáčků, úspěšně a ve zdraví dorazili úplně všichni.

Pavel Ďuran

Nohejbalový turnaj „O pohár starosty“

Tradiční nohejbalový turnaj „O pohár starosty“ (o němž znalci kryského sportu vědí, že není žádným pohárem, nýbrž zrcadlovou replikou Schillerovy rozhledny) se odehrál na hřišti naší základní školy v sobotu 18. 5. 2019.

Jednalo se o jeho třináctý ročník, třebaže se turnaj hrál již po čtrnácté. Jestliže jsem výše zmínil repliku Schillerovy rozhledny, pak jejím autorem je pan Petr Václavík. Udělal jí, poslepoval v roce 2006 u příležitosti oslav jejího stého výročí, přičemž ve stejném roce a při téže příležitosti byly první zápasy tohoto turnaje odehrány.

Letos (a já vím, že se opakuju...) květnové počasí aktivitám pod širým nebem nakloněno příliš nebylo. Turnaje se účastnilo celkem šest mužstev, která v chladném, podmračeném dopoledni a o něco sluníčkově usměvavějším odpoledni odehrála svá utkání, aby se nakonec o příčky nejvyšší podělila takto:

1. AGC
2. Sportclub „A“
3. Tým „Jamajka“

Vzpomínka na Vlastimila Bakalíka

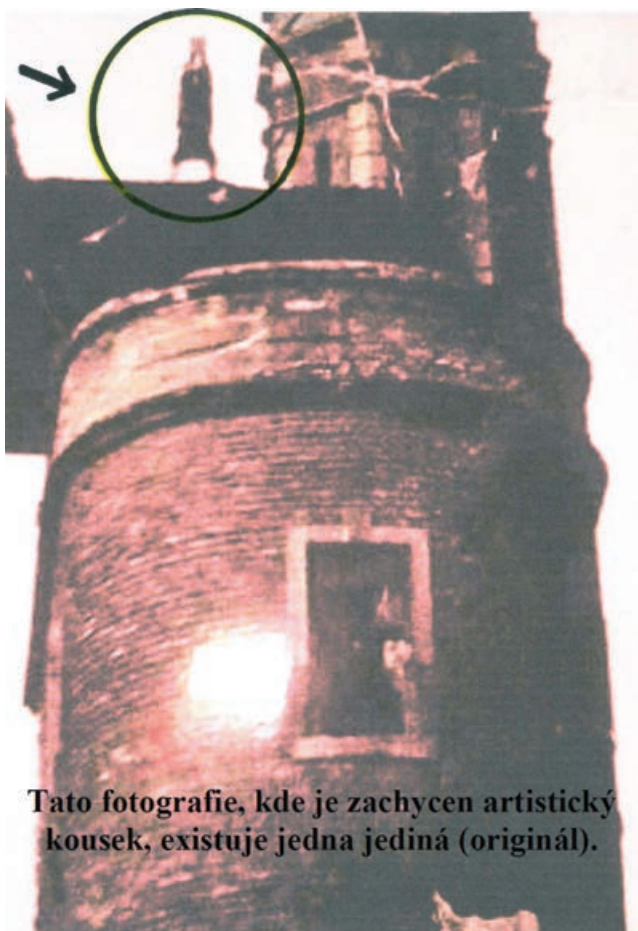
Před 56 lety, t. j. 15. 5. 1960, se procházel po ochozu oblouku po rukou.

Pan Vlastimil Bakalík s paní Marií Beerovou na rozhledně

Vzpomíná: „To odpoledne trochu foukal vítr. Původně jsem udělal stoj na stříšce, ale kamarád zdola volal, že mě nemůže dostat do záběru. Dohodli jsme se tedy, že mě vyfotí na ochozu horní plošiny. Položil jsem ruce na rantl, záda nahrbil do sklopky a pomalu táhl nohy vzhůru. Nakonec jsem prošel celý ochot tam i zpět po rukou a kamarád měl dost času na to, aby mě měl v hledáčku a pořídil fotografii.“

Ocenila ji i VB. Pan Bakalík při vzpomínce dodal: „Konečně přivezl kamarád fotky, a když jsme si je před kavárnou prohlíželi, přistoupil k nám pán, prohlédl si je, vyptal se a pak (byl to tajný policista) mi vysolil pokutu 200,- korun.“

Tato fotografie, kde je zachycen artistický kousek, existuje jedna jediná (originál).

Společenská kronika

Jubilejní věk: 70, 75, od 80 každý rok

ŽIVOTNÍ JUBILEA V DUBNU, KVĚTNU A ČERVNU

Duben

PÍCHA ALOIS
ŘÍHOVÁ EMÍLIA
KNOP JOSEF
PĚCHOTA JAROSLAV
NEVEČEŘALOVÁ SOŇA
VLKOVÁ BOŽENA
BULECOVÁ JAROSLAVA
PURNOCHOVÁ ZUZANA
MLKVÁ JIŘINA
VALENTAJOVÁ DANKA
KUBÍNOVÁ VĚRA

Květen

Kryry

PAVLŮ MARIE
SAHULKOVÁ OLGA
PÍCHOVÁ EMILIE
HURTOVÁ KVĚTOSLAVA
ČADOVÁ ANNALIESE
VOŘÍŠEK STANISLAV

Červen

MATHEISLOVÁ MILUŠE
ŠIMKOVÁ MIROSLAVA
KRAJC LADISLAV
HOFFMANOVÁ DANUŠE
MATĚJÍČKA ZDENĚK

Strojetice

SIKYTOVÁ LIBUŠE

KINKA JOSEF
VÁCLAVÍKOVÁ JIŘINA

RAZÍMOVÁ MARIE
MORAVSZKÁ JAROSLAVA
PAŘÍZKOVÁ ANNA
BERKA JAROSLAV

Stebno

VURBSOVÁ MARIE
LAKOMÝ JAROSLAV

KADLOVSKÁ EVA
JÁNSKÁ GERLINDA

stovky grafických návrhů zdarma - tvorba grafiky online - kalkulace tisku online

Vyžádejte si i vy svých 1000,- Kč na www.funprint.eu

kalendáře
krabičky
letáky
poznámkové bloky
visačky
brožury
knihy
samolepky
vizitky
pozvánky
plakáty
krabice na víno
pohlednice
odnosky
obaliv

fun print

tiskové služby pro firmy, školy, státní správu a každého z nás

Velikonoční koncert ve Stebně

(13. 4. 2019)

Kryrská rozhledna, čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojetic - vydává MÚ Kryry pod číslem registrace MK ČR E 2257. Redakční rada: Vladimíra Járová, Lukáš Hájek a Pavel Ďuran. Stylistická a gramatická korektura: Mgr. Kamil Kraus.
Kontakt: tel.: 415 216 775, e-mail: knihovna@kryry.cz, 602747565@seznam.cz.
Uzávěrka příštího čísla: 25. 8. 2019